

Arrest

nr. 261 086 van 24 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat L. LUYTENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 8 februari 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Rio de Janeiro en bent u Braziliaans staatsburger. Sinds 2006 bent u samen met A.G.D.(...) (O.V. X), een Angolees staatsburger. In 2007 ging u bij hem inwonen in de wijk Parque União. Sindsdien kregen jullie bedreigingen vanwege het 'Comando Vermelho' (Rood Commando), een maffiakartel waarbij zowel familieleden van uw partner als uw eigen familieleden betrokken waren. Van jullie werd verlangd dat jullie aan hun criminele activiteiten zouden deelnemen, omdat uw familie hierbij betrokken was, maar omdat jullie dit niet wilden werden jullie bedreigd. Uw partner werd in die periode eens geslagen. Om de problemen in Parque União te vermijden, verhuisden jullie in 2008 naar de wijk Barros Filho. Na ongeveer een maand begonnen jullie problemen opnieuw. De wijk werd verscheurd door bendeoorlogen, waarbij afwisselend het 'Comando Vermelho', de politie of het 'Terceiro Comando' (Derde Commando) het pleit wonnen. Vooral het 'Terceiro Comando' was dominant in uw wijk. Jullie zaten tussen twee vuren. Enerzijds verlangde het 'Comando Vermelho', en meer bepaald uw neef J.A.d.S.(...), die in Parque União woont, van u, uw partner en uw kinderen criminele hand- en spandiensten, hetgeen jullie steeds weigerden, en plaatsten ze, ondanks jullie uitdrukkelijke weigering, wapens en drugs op jullie terras; anderzijds meende het 'Terceiro Comando' dat jullie behoorden tot een concurrerende bende en dat jullie informatie doorspeelden. Jullie werden voortdurend onder druk gezet en bedreigd. Zo ontvingen jullie onder meer zeer gewelddadige filmpjes waarbij gezegd werd dat u, uw partner en uw kinderen hetzelfde zou overkomen als hetgeen zich in het filmpje afspeelde. Op straat werden jullie telefoons af en toe gecontroleerd door maffialeden om te verifiëren of jullie geen contacten hadden met concurrerende bendes. Soms werd hierbij jullie telefoon stuk geslagen. Ook werd u eens onderweg naar uw moeder, die in de wijk Bonsucesso woont, door een lid van het 'Terceiro Comando' bestolen. De politie viel af en toe binnen bij jullie om te kijken of jullie wapens of drugs hadden. Omdat jullie kinderen een leeftijd begonnen te krijgen waarop ze door de commando's gevraagd konden worden om in de criminaliteit te stappen – eens ze daarmee zouden starten, zou het moeilijk zijn om hen eruit te krijgen – en omdat uw partner jullie uit deze onveilige toestand wilde halen, besloot uw partner A.(...) in november 2019 naar het buitenland te trekken. Toen hij al enige tijd vertrokken was, drongen er in januari 2020 vijf leden van het 'Comando Vermelho', onder wie uw neef J.(...), uw woning op gewelddadige wijze binnen. Ze wilden dat jullie voortaan niet alleen goederen op jullie terras, maar ook binnen in uw woning zouden opslaan. Uw telefoon werd op de grond gegooid en alles werd kort en klein geslagen. Uw kinderen werden wakker en uw oudste zoon wou u verdedigen, waarop ze zeiden dat ze hem en uw kinderen zouden vermoorden. Uiteindelijk kwamen de burens tussen en vroegen hen om te stoppen. Hierna dropen ze af. U verwittigde A.(...) die u vroeg om hem zo snel mogelijk in België te komen vervoegen, hetgeen u ook deed. U verzocht op 20 februari 2020 samen met uw partner om internationale bescherming. U verklaarde uit vrees voor de maffiaclans niet naar Brazilië te kunnen terugkeren. U meende dat u zich ook niet buiten Rio de Janeiro zou kunnen vestigen omdat de commando's waarmee u problemen had overal actief zijn en omdat uw neef J.(...) van het 'Comando Vermelho' u overal zou proberen te zoeken. Na uw vertrek uit Brazilië werd uw broer zo hard aangepakt door leden van de 'Milícia', een militie van corrupte ex-agenten, dat hij aan een schedelbreuk overleed. Hij werd door de milicianos verdacht van het doorgeven van informatie aan rivaliserende bendes, hetgeen hij evenwel niet heeft gedaan. De politie weigerde hierna een grondig onderzoek naar zijn dood te voeren. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw kinderen; uw identiteitskaart en deze van uw kinderen; uw geboorteakte en deze van uw kinderen; jullie vliegtickets; een envelop met uw adres in Rio de Janeiro; en een usb-stick met de overlijdensakte van uw broer, waaruit blijkt dat hij aan een schedelbreuk is gestorven, twee Belgische opleidingscertificaten en verschillende gewelddadige foto's en filmpjes die door jullie belagers naar jullie als bedreiging werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro was vertrokken. Omdat u familieleden (voornamelijk uw neef J.(...)) bij het 'Comando Vermelho' had, werd er van jullie verwacht met het commando samen te werken, hetgeen jullie weigerden waardoor jullie bedreigd werden. U vreesde voorts dat uw kinderen, die ook al werden bedreigd, hetzelfde zou overkomen en dat ze in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende 'Terceiro Comando' werden u en uw familie tot slot aanzien als verklikkers en uw broer werd in 2020 in Rio de Janeiro door Milicianos vermoord omdat hij als verklikker werd aanzien.

Uit niets blijkt evenwel dat u, die zich binnen Brazilië nog nooit buiten Rio de Janeiro heeft gevestigd, zich, om uw lokale problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro – al uw problemen situeerden zich daar (CGVS, p. 3; p. 13; p. 17) – te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Na een analyse van alle elementen kan namelijk worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief op u kan worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Eerst en vooral bent u in staat om zich elders te vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u en uw familieleden in staat waren om naar Europa te reizen en uit de beschikbare informatie blijkt dat Brazilianen in Brazilië volledig vrij zijn om hun woon- en werkplaats te kiezen. Er kan verder worden gesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt in de overwogen hervestigingszone een vrees te moeten koesteren. Uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het territorium van het 'Terceiro Comando' zich in Rio de Janeiro situeert, waardoor uit niets blijkt dat u buiten de staat Rio de Janeiro met dit kartel problemen zou hebben. Betreffende het 'Comando Vermelho', dat ervan uitgaat dat u en uw kinderen hetzelfde als uw criminele familieleden moeten doen, verklaarde u dat ze overal in Brazilië zijn; ook uw partner verklaarde dit (CGVS, p. 13-14; CGVS partner, p. 20-21).

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat het 'Comando Vermelho' binnen verschillende Braziliaanse staten belangrijk en dominant is, maar dat er bezwaarlijk gesteld kan worden dat dit het geval is in alle Braziliaanse staten. Hierop gewezen, repliceerde u dat u bang was van uw neef J.(...) die in het commando zit, die er in het verleden al mee gedreigd heeft om jullie te vermoorden en die u overal zou kunnen vinden; bovendien communiceren verschillende criminele groeperingen in Brazilië met elkaar waardoor u door uw neef gevonden zou kunnen worden (CGVS, p. 14; p. 17).

Deze blote beweringen overtuigen evenwel niet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het 'Comando Vermelho' niet hiërarchisch is gestructureerd, maar eerder een netwerk is van onafhankelijke actoren en cellen. Hoewel u beweerde dat uw neef J.(...) binnen het kartel een managementfunctie zou hebben, blijkt zijn functie zich bovendien te beperken tot het plegen van diefstallen en het rekruteren van kinderen om drugs te verkopen (CGVS, p. 15), hetgeen, in tegenstelling tot uw beweringen, bezwaarlijk als een belangrijke rol binnen het commando kan worden beschouwd. Uit niets blijkt dat uw neef buiten de staat Rio opereert: voor zover u wist, had uw neef nog nooit mensen buiten Rio de Janeiro lastig gevallen en had hij evenmin criminele activiteiten buiten Rio de Janeiro ontwikkeld.

U wist evenmin of hij al buiten Rio de Janeiro had gereisd (CGVS, p. 16). Dat uw neef (en zijn eventuele kompanen), gelet op zijn beperkte profiel en gelet op de niet-hiërarchische structuur van het 'Comando Vermelho', erin zou slagen om jullie overal in Brazilië, het vijfde grootste land ter wereld met meer dan 200 miljoen inwoners, te lokaliseren, is, zelfs al zou er communicatie zijn tussen verschillende criminele groeperingen, dan ook hoegenaamd niet aannemelijk, temeer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat, indien men in Brazilië problemen heeft met criminelen, over het algemeen een intern vluchtalternatief beschikbaar is. Dat jullie louter omdat jullie in Rio de Janeiro familie hebben die binnen het 'Comando Vermelho' actief is, elders buiten de staat Rio de Janeiro ook door het 'Comando Vermelho' onder druk gezet zouden worden om net zoals uw familieleden uit Rio te handelen, is bijgevolg evenmin aannemelijk. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat er, zoals hieronder nog zal blijken, voor burgers in Brazilië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat jullie buiten de staat Rio de Janeiro een vrees voor vervolging of ernstige schade zouden moeten koesteren. De beoogde hervestiging kan tot slot redelijk genoemd worden. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Brazilië in het verleden verschillende jobs heeft uitgevoerd (CGVS, p. 2-3).

Uit niets blijkt bijgevolg dat het, rekening houdend met de algemene socio-economische toestand van het land, economisch voor u onmogelijk zou zijn om buiten Rio de Janeiro een nieuw leven op te

bouwen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg dat u niet aannemelijk gemaakt dat het voor u onmogelijk zou zijn om zich definitief buiten Rio de Janeiro te vestigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen, uw woonplaats in Rio de Janeiro, uw reis van Brazilië naar België, de dood van uw broer, uw opleiding in België en de door u ontvangen bedreigingen staan in deze beslissing immers niet ter discussie. Ook inzake het asielverzoek van uw partner werd een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekster dat de commissaris-generaal de door haar aangevoerde feiten, namelijk haar problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro, niet in twijfel trekt.

Zij meent hierbij dat het essentieel is om met het oog op deze feiten na te gaan welke de rol van de overheid is met betrekking tot de bescherming van haar burgers. Volgens haar staat het vast dat de overheid haar burgers deze veiligheid niet wil of kan garanderen.

Verzoekster verzet zich tegen de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief en argumenteert als volgt: *“De eerste aangevoerde reden om de vestiging elders in Brazilië te vergelijken met een vertrek naar Europa is uiteraard het zelfde als appels met peren vergelijken en heeft dan ook geen enkele overtuigingswaarde, temeer daar verzoekster (en haar familie) zich in België bevinden onder het - door de wet en de overheid beschermende- statuut van verzoekster om internationale bescherming. Bovendien bevindt zij zich hier in een rechts staat.*

De vraag betreft dus zeker niet de zelfredzaamheid van verzoekster en haar partner, dewelke niet ter discussie staat, maar wel de vraag naar de garantie op een veilige omgeving.

Ten tweede houdt de bestreden beslissing in haar overwegingen geen enkele rekening met de socio-economische toestand enerzijds van het gezin en anderzijds van het land, Brazilië; in dit opzicht van het intern vluchtalternatief kijkt zij alleen naar het veiligheidsperspectief.

Niettemin, ook met betrekking tot het veiligheidsperspectief is de visie bijzonder nauw en onrealistisch. Verzoekster benadrukt, hetgeen de bestreden beslissing zelfs toegeeft, dan ook dat het commando Vermelho wel degelijk binnen heel veel verschillende Braziliaanse staten belangrijk en dominant is en dat de informatie hieromtrent niet steeds volledig is; hoe dan ook, is de situatie niet zo dat de veiligheid van verzoekster en haar gezin elders in Brazilië zomaar gegarandeerd is; mocht dit zo zijn dan zou zij uiteraard in haar land zijn gebleven.

Verzoekster kan uiteraard niet bewijzen wat er zou kunnen gebeuren mocht zij zich elders in Brazilië vestigen maar de vrees dat zij ook daar voor haarzelf en haar kinderen in een zeer onveilige situatie zou terechtkomen is zeer reëel en men hoeft maar de internationale rapporten te lezen om dit volledig te begrijpen en te erkennen. Haar vrees is gegrond en gerechtvaardigd, temeer daar zij ook aan de veiligheid van haar vier minderjarige kinderen denkt.

[citaat uit de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Brazilië]

Verzoekster erkent dat er momenteel in Brazilië geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet maar behoudt zich uiteraard het recht voor om de toestand op te volgen.

Anderzijds erkent de bestreden beslissing de hoge en ernstige graad van gemeenrechtelijke criminaliteit en het disproportioneel geweld waarmee ook de autoriteiten terugslaan. Het spreekt voor zich dat hierbij ook enorm veel willekeurig geweld gebruikt wordt en willekeurige slachtoffers vallen.

Er dient dan ook nagegaan te worden of de aangevoerde elementen geen aanleiding kunnen zijn tot het toekennen van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, b van de vreemdelingenwet.”

Bij het verzoekschrift worden geen stavingstukken gevoegd.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster verklaart dat zij Brazilië heeft verlaten omwille van bedreigingen door leden van het 'Comando Vermelho', een maffiakartel waarbij zowel familieleden van haar partner als haar eigen familieleden (voornamelijk haar neef J.) betrokken waren. Zij en haar partner weigerden om met het commando samen te werken. Verzoekster vreest voorts dat haar kinderen, die ook al werden bedreigd, hetzelfde zou overkomen en dat ze in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende 'Terceiro Comando' werden zij en haar familie tot slot aanzien als verklikkers en haar broer werd in 2020 in Rio de Janeiro door Milicianos vermoord omdat hij als verklikker werd aanzien. Verzoekster legt documenten neer die de dood van haar broer en de door haar ontvangen bedreigingen bevestigen.

4.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing voormelde vervolgingsfeiten niet betwist. Evenwel wordt omstandig gemotiveerd dat deze problemen in Rio de Janeiro van lokale aard zijn en dat verzoekster in Brazilië over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vluchtalternatief bij de verwerende partij ligt. Dit intern vluchtalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Daarbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie op de plaats van het vluchtalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de betrokken verzoeker.

4.3. Met verwijzing naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier (map met landen-informatie) stelt de commissaris-generaal vooreerst vast dat Brazilianen in Brazilië volledig vrij zijn om hun woon- en werkplaats te kiezen.

Hij oordeelt verder dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt in de overwogen hervestigingszone een vrees te moeten koesteren en motiveert terdege: *“Uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het territorium van het ‘Terceiro Comando’ zich in Rio de Janeiro situeert, waardoor uit niets blijkt dat u buiten de staat Rio de Janeiro met dit kartel problemen zou hebben. Betreffende het ‘Comando Vermelho’, dat ervan uitgaat dat u en uw kinderen hetzelfde als uw criminele familieleden moeten doen, verklaarde u dat ze overal in Brazilië zijn; ook uw partner verklaarde dit (CGVS, p. 13-14; CGVS partner, p. 20-21).*

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat het ‘Comando Vermelho’ binnen verschillende Braziliaanse staten belangrijk en dominant is, maar dat er bezwaarlijk gesteld kan worden dat dit het geval is in alle Braziliaanse staten. Hierop gewezen, repliceerde u dat u bang was van uw neef J.(...) die in het commando zit, die er in het verleden al mee gedreigd heeft om jullie te vermoorden en die u overal zou kunnen vinden; bovendien communiceren verschillende criminele groeperingen in Brazilië met elkaar waardoor u door uw neef gevonden zou kunnen worden (CGVS, p. 14; p. 17).

Deze blote beweringen overtuigen evenwel niet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het ‘Comando Vermelho’ niet hiërarchisch is gestructureerd, maar eerder een netwerk is van onafhankelijke actoren en cellen. Hoewel u beweerde dat uw neef J.(...) binnen het kartel een managementfunctie zou hebben, blijkt zijn functie zich bovendien te beperken tot het plegen van diefstallen en het rekruteren van kinderen om drugs te verkopen (CGVS, p. 15), hetgeen, in tegenstelling tot uw beweringen, bezwaarlijk als een belangrijke rol binnen het commando kan worden beschouwd. Uit niets blijkt dat uw neef buiten de staat Rio opereert: voor zover u wist, had uw neef nog nooit mensen buiten Rio de Janeiro lastig gevallen en had hij evenmin criminele activiteiten buiten Rio de Janeiro ontwikkeld.

U wist evenmin of hij al buiten Rio de Janeiro had gereisd (CGVS, p. 16). Dat uw neef (en zijn eventuele kompanen), gelet op zijn beperkte profiel en gelet op de niet-hiërarchische structuur van het ‘Comando Vermelho’, erin zou slagen om jullie overal in Brazilië, het vijfde grootste land ter wereld met meer dan 200 miljoen inwoners, te lokaliseren, is, zelfs al zou er communicatie zijn tussen verschillende criminele groeperingen, dan ook hoegenaamd niet aannemelijk, temeer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat, indien men in Brazilië problemen heeft met criminelen, over het algemeen een intern vluchtalternatief beschikbaar is. Dat jullie louter omdat jullie in Rio de Janeiro familie hebben die binnen het ‘Comando Vermelho’ actief is, elders buiten de staat Rio de Janeiro ook door het ‘Comando Vermelho’ onder druk gezet zouden worden om net zoals uw familieleden uit Rio te handelen, is bijgevolg evenmin aannemelijk.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat er, zoals hieronder nog zal blijken, voor burgers in Brazilië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat jullie buiten de staat Rio de Janeiro een vrees voor vervolging of ernstige schade zouden moeten koesteren.”

Verzoekster betoogt dat haar veiligheid en die van haar gezin elders in Brazilië niet zomaar gegarandeerd zijn en stelt met verwijzing naar de in de bestreden beslissing opgenomen motivering dat er een hoge graad van gemeenrechtelijke criminaliteit heerst waarop door de Braziliaanse autoriteiten wordt gereageerd met disproportioneel geweld.

De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat het geweld in Brazilië wijdverspreid is. Uit het geheel van de objectieve landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier, blijkt evenwel dat het in Brazilië aanwezige geweld in casu politieel dan wel crimineel geweld betreft dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden geïsoleerd om een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd en niet willekeurig. Verder kadert dit politieel en crimineel geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is het bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

In het licht hiervan, kan verzoekster zich dan ook niet beperken tot een algemene verwijzing naar het wijdverspreide criminele en politieke geweld in Brazilië. Gelet op de doelgerichte aard van het geweld mag van haar een zekere mate van concretisering worden verwacht en dient zij op haar persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in haren hoofde in de overwogen hervestigingszone aannemelijk maken. Zij

slaagt daar niet in daar zij verklaart in Rio de Janeiro enkel problemen te hebben gekend met leden van het 'Comando Vermelho' en het rivaliserende 'Terceiro Comando'. Zoals de commissaris-generaal op pertinente en omstandige wijze heeft vastgesteld, blijkt echter uit niets dat verzoekster buiten de staat Rio de Janeiro met deze kartels, en in het bijzonder met haar neef J., problemen zou hebben. Verzoekster reikt geen ernstige argumenten aan die de vaststellingen van de commissaris-generaal ook maar enigszins kunnen weerleggen. Dat een intern vestigingsalternatief voor verzoekster elders in Brazilië niet veilig zou zijn, wordt hiermee niet aangetoond.

De beoogde hervestiging kan tevens redelijk genoemd worden. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in het verleden in Rio de Janeiro verschillende jobs heeft uitgevoerd (NPO, p. 2-3). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat verzoekster, gelet op haar werkervaring, zal worden geconfronteerd met socio-economische moeilijkheden die een zodanig niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster maakt dit met haar algemeen betoog in het verzoekschrift dat *"de bestreden beslissing [houdt] in haar overwegingen geen enkele rekening met de socio-economische toestand enerzijds van het gezin en anderzijds van het land"* evenmin aannemelijk.

Verzoekster beschikt over de nodige vaardigheden en zelfredzaamheid om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor van haar, een gezonde vrouw van beroepsleeftijd, initiatiefrijk en zelfstandig genoeg om naar Europa te komen in een poging zich hier in een voor haar vreemde gemeenschap te vestigen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich elders in Brazilië vestigt om de aangevoerde problemen met leden van het 'Comando Vermelho' en het rivaliserende 'Terceiro Comando' te vermijden.

Gelet op voorgaande blijft het besluit dat verzoekster over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt binnen Brazilië dan ook onverminderd overeind.

De door verzoekster in het kader van haar beschermingsverzoek neergelegde documenten werpen hier geen ander licht op. Deze hebben immers enkel betrekking op haar identiteit en nationaliteit en op die haar kinderen, op haar woonplaats in Rio de Janeiro, op haar reis naar België, op haar opleiding in België, op de dood van haar broer en op de door haar ontvangen bedreigingen. Geen van deze elementen staan ter discussie. Hieruit kan evenwel niet worden opgemaakt dat verzoekster zich niet buiten de staat Rio de Janeiro kan vestigen.

4.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters betoog dat zij in Brazilië geen bescherming kan krijgen is, gelet op wat voorafgaat, niet dienstig.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar Brazilië zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Brazilië:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen.

Op basis van deze analyse besluit de Raad dat er in Brazilië geen sprake is van een gewapend conflict. Het aanwezige geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit. Dit crimineel geweld is geïndividualiseerd en doelgericht van aard – met onder meer moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing – en kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, en is bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn

Bij gebrek aan een gewapend conflict in Brazilië, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES